

“Mireu...”

PARRÒQUIA SANT JOAN BAPTISTA · REUS · OCTUBRE 2012 · NÚM. 62

“VIU EL QUE CREUS, EXPLICA EL QUE VIUS”

ANY DE LA FE 2012
2013

Ens és fàcil preguntar a les persones que compartim moltes estones què opines sobre la independència de Catalunya. I aviat tenim tema. Ara bé, som capaços de preguntar què en penses de Jesucrist? La conversa quan dura? La resposta fins a quin punt està argumentada? Sempre hi som a temps de provar-ho.

Com que constatem una ignorància i distanciament de tot allò que fa referència al fet religiós i especialment al cristianisme, hem de reaccionar. Cada u de nosaltres també tenim part de responsabilitat en allò que l'Església té de contradictori i de fullaraca. El cansament i desànim contagiós de la societat civil també afecte a l'Església. Ara bé, si la valoració de l'Església és negativa en els aspectes estructurals, es valora molt positivament la dimensió social. Fa pensar que es té en compte més el servei cultural, de solidaritat o d'acolliment que no pas els sagraments o la dimensió comunitària.

Estem convençuts del tresor, moltes vegades amagat, que hi ha en el missatge i en la persona de Jesucrist. (2Co 5,14). La fe és un dinamisme de confiança que dóna identitat i joia.

I aquí ve el crit d'alerta: cal repensar i aprofundir allò que diem creure. L'ANY DE LA FE, proclamat pel papa Benet XVI pretén redescobrir els continguts fonamentals de la fe. Seria molt pobre fer-ne un estudi o escoltar-ne una homilia. La parròquia ha posat un lema que ens estimula a ser coherents i ens recordarà tot l'any que hem d'avançar: **Viu el que creus i explica el que vius**. És un joc de paraules que ens anuncien:

PRIMER: viu. No deixar-se portar per l'ensopiment o pel no hi ha res a fer, que és una manera d'anar enterrant l'esperança. Quan diem viu estem proclamant la força del Ressuscitat. “He vingut a donar vida”. Visc quan poso en moviment les diferents dimensions que he rebut. Que mai seran només al meu servei. Viure per a donar vida.

SEGON: creu. Entenem que es tracta de l'opció cristiana; de creure el Credo; d'estar adherit al Crist. “Sé de qui m'he fiat”. De la fe se'n fa experiència diària. Diu sant Agustí: “la fe creix quan es viu”, que vol dir que s'apaga si no s'alimenta. La vida sacramental ens sosté. La distància entre el que proclamem i el que vivim ha de ser un estímul per estar en procés de renovació constant: conversió.

TERCER: explica. Saber dir la fe i el que dóna sentit a la pròpia vida no és gens fàcil. El llenguatge no és només oral, els fets són el que fan creïble si el que proclamem és el que vivim. El silenci permet amagar-se en la ambigüitat. “La fe sense obres és morta”, diu sant Jaume. Per explicar-ho cal conèixer per tal que aquets societat insatisfeta accepti el missatge alliberador.

Caldrà “tornar a creure”? No podem deixar que la sal es torni insípida i la llum romanguí oculta. (Mt 5,13-16) Només sal vol dir fondre's i no veure's. Només llum, podria ser imatge i prou. Per tant una cosa i l'altre.

Ara que es parla del Full de ruta, també una parròquia, i cada u n'ha de tenir per reconèixer on som, on anem i quin camí hi porta.

Treballarem incansablement per tal d'obrir esclatxes o oferir com un GPS que no pari senyalar on estem situats i corregir els desviaments. Hi serem. L'Església no té por; en tot cas ha de demanar perdó pels errors comesos o no utilitzar els instruments més adients. Hi som a temps.

L'Església està enamorada del món; és aquesta la raó i la força que tenim que fa que tinguem vocació de portar d'alegria on hi ha tristesa, pau on hi ha conflictes, fe on hi ha dubte, solidaritat on hi ha egoisme.

Aquest curs, si cal, farem de picapedrers per poder esculpir el Credo viscut i farem de pregoners per anunciar a cada cantonada el que creiem.

“Viu el que creus, explica el que vius”

Mn Pere Dalmau.

MOVIMENT PARROQUIAL

• BATEJOS

Juliol Maria Margalef Soriano, Zoé Lozano Linares
Gonzalo Hijarrubia Álvarez-Cuevas,
Josep M. Benito Vernis

Agost Leire Carretero Garrido, Laia González Abella
Gerard Solanes Miñambres, Àlex Pérez Ligeró
Izan León Caballero, Iker Rebollo Vasile

Setembre Aaron Martínez Molas, Aleix Fernández Segarra
Montserrat Guzmán Jové, Cori Pàmies Vallvé
Joan-Sebastià Ortiz Paz, Alex Álvarez Jaimejuan
Emma Palos Ruiz

• EXPEDIENTS MATRIMONIALS

Daniel Rubio Angosto amb Cristina Pedrola Zurita
Enric Roig Solé amb Anna Piñana Morera
Antonio Cuenca Roig amb Maria Elena Grau Soriguera

• CASAMENT

Randy Romy Gálvez Camama amb Verónica Hurtado

• DEFUNCIONS

Juny: Joan Mañé Ferratges-65, Beni Morell Carballido-69,
Pere Bermusell Margalef-75, Pedro Espada Ortiz-76, José
Puerta del Valle-65.

Juliol: Juan Francisco Marín Sánchez-76, Gregorio Olivera
Cordero-86, M. Luisa Lázaro Villanueva-94.

Agost: Maite Landa Anzugaray-88, Magdalena Álamo Cuni-
llera-82, Àngel Timoneda Belmonte-77, Aurea Crespo Vega-
72, José Francisco Fenoy-73, Maria Rodríguez Porta-87,
Rosa Auqué Pujol-88, Felipa Martos García-73, Magdalena
Casanovas Ferré-85.

Setembre: Purificación Jiménez Campaña-86, Enric Curto
Bigorra-78, Antonia Farrán Duaigües-86, Lourdes Díaz Ruiz-
63, Francesch Xufre Fabregat-92, Josefa Bonilla Hernán-
dez-77, Antonio Valverde Àvila-77, Joan Jardí Rius 86, Ce-
sar Sauras Balanguer-88.

Els diferents equips de la parròquia que assumeixen res-
ponsabilitats:

- Consell de Pastoral Parroquial (Permanent del CPP)
- Comissió de Litúrgia
 - cor i músics
 - lectors
 - ministres de l'Eucaristia
 - escolans
- Comissió de Càritas
- Equip de sensibilització
- Catequistes
 - Primer
 - Segon
 - Moviment infantil
 - Confirmació
 - Adults
- Equip "Barri Gaudí"
- Esplai *Fem-nos amics*
- Visitadors de malalts
- Equip d'hispanos
- Comissió d'Economia
- Parròquia enfora
- Voluntaris per l'acolliment a l'Església
- Enllaços
- Grups de Vida cristiana
- Grups de la Legió de Maria
- Confraries
 - Sant Crist de la Creu
 - Santa Teresa
 - Mare de Déu del Pilar
 - Sagrat Cor

ÉS HISTÒRIA

Les colònies, una experiència anual pels infants de l'Esplai Fem-nos amics obert a tothom. Crea lligams, educa amb un esperit cristià i és una fita que es grava a la memòria col·lectiva.

Una bona part de Voluntaris compartint el sopar. S'explica quina és la missió i es valorà el servei d'obrir l'Església més de 8 hores al dia. Donem-ne gràcies a Déu.

El Columbari ja te vida. El dia 26 de setembre s'hi varen dipositar les primeres cendres. Un matrimoni que estava al cementiri fou traslladat després de la incineració: acolliment, posar les al seu lloc, una pregària, els familiars tanquen l'espai i la promesa de celebrar una eucaristia cada mes pels que allí esperen la resurrecció.

L'Equip de monitors, que amb els premonitors són 35 joves, ha dedicat unes jornades (28,29,30 Set) a preparar el curs. Saber combinar la il·lusió i la responsabilitat ha permès fer créixer l'amistat amb un ambient de treball i festa.

PRENEU NOTA

OCTUBRE

- Dia 5:** A les 20 h
Celebració penitencial
- Dia 6:** A les 20 h Eucaristia. Inici de curs: Catequesi i Esplai
- Dia 11:** A les 20 h
Ofrena de flors a la Mare de Déu del Pilar
- Dia 12:** A 2/4 d'1
Celebració de l'Eucaristia: Mare de Déu del Pilar
- Dia 14:** A les 6 de la tarda, a la Catedral
Inici de l'Any de la Fe.
- Dia 15:** Festa de Santa Teresa
Confraria Mare de Déu del Pilar. Barri de Santa Teresa
- Dia 21:** DOMUND
- Dia 26:** Pelegrinatge a Saragossa
Cal puntar-se a Halcón Viajes. 50 Euros

NOVEMBRE

- Dia 8:** A les 20 h Conferència
Les Confraries: origen, present i futur
Dr. Mn Manuel Fuentes
Director de l'Arxiu Arxidiocesà
- Dia 16 i 17:** Sortida dels grups de Confirmació
- Dia 24 a les 17'30 h**
ASSEMBLEA PARROQUIAL
Convocats els grups i obert a tots els parroquians

- Dia 30:** A les 20 h
Celebració de la **Confirmació**
Presideix el Sr. Arquebisbe
- Cada dia, a 2/4 de 8: Pregària a la Capella del Santíssim
Cada diumenge a les 10: Missa a la Capella de la Sagrada Família al Barri Gaudí

La Residència Universitària Sant Joan ofereix la possibilitat de residir-hi com a turista. Demaneu informació al tel. 977 330 713.

REFLEXIÓ

PER FER CAMÍ

La construcció d'un edifici suposa tot una trama ben complexa, però necessària: terrenys, plànol, arquitecte, aparellador, materials, treballadors, disseny, diners... tot per viure-hi dignament. Encara més per edificar la comunitat cristiana i mantenir-la viva. Heus aquí unes eines que són més que instruments, són uns mitjans que ignorar-los fa que no tingui les condicions pròpies del nostre temps. A nivell de Documents són imprescindibles.

- Els Documents del Concili Vaticà II
- El Concili Tarraconense
- Catecisme de l'Església Catòlica
- YouCat (catecisme per a joves)
- “Porta fidei” Carta apostòlica de Benet XVI
- L'ideari proclamat a la parròquia al final del Centenari.

Quan comença el curs i es fan bons propòsits s'ha de trenar amb equilibri la triple dimensió de la vida cristiana:

- Com va el creixement personal.
- Com aprofundir en coneixement de la fe
- Com potenciar la pregària i els sagraments

Posar-s'hi significa també comptar amb els altres, que vol dir el grup, la comunitat, en definitiva la parròquia.

EL LLIBRE DE LA PARRÒQUIA.

Per a conèixer, per estimar i per col·laborar amb la parròquia vulgueu adquirir el llibre

PARRÒQUIA DE SANT JOAN BAPTISTA-REUS 1854-1911/12.

VOLUNTATS, ESFORÇ I REALIATS D'ESTANILAU FIGUEROLA GUAL, dc

Podeu adquirir el número de **loteria de nadal** de la parròquia
86251

CRIPTA/ COLUMBARI

A més d'un Espai Memorial, per acollir les cendres dels difunts és una obra d'art que afavoreix el recolliment.

Sempre que es vulgui visitar o interessar-se per la concessió d'una urna podeu demanar-ho als voluntaris o telefonar a la parròquia 977 31 66 59.

Per connectar amb la parròquia

Telf. 977 31 66 59

sjoan.reus@arquebisbattarragona.cat

Web: sjoan.reus.arquebisbattarragona.cat

ESTAT DE COMPTES DE LA PARRÒQUIA DE SANT JOAN A DATA DE 30 DE SETEMBRE DE 2012

INGRESSOS GENER-SETEMBRE 2012

Serveis	6.469
Columbari	9.000
Subvencions	10.068
Quotes i col·lectes	35.296
Donatius per obres.....	16.681

TOTAL 77.513

DESPESES GENER-SETEMBRE 2012

Personal	8.758
Devolució prestec	18.329
Conservació i obres.....	18.256
Serveis i compres.....	8.652
Col·lectes manades i quota	16.348
Centenari	6.845

TOTAL 77.188

Pendents de pagament: Impremta, fotocopiadora, llibres catequesi **7.267 €**

El ritme entre ingressos i sortides permet un just manteniment. Quan pensem en obres cal fer un esforç entre tots.

La Comissió d'Economia es disposa a presentar un projecte de restauració de l'interior del temple que l'Assemblea del dia 24 N haurà d'assumir fins a quin punt ens disposem a fer.

Cada primer diumenge de mes es farà una **col·lecta extraordinària per obres.**

“ESPAÑA, ¿UNA SOCIEDAD ENFERMA?”

Aquest escrit és un resum de l'article talment intítulat, escrit pel catedràtic de sociologia Juan González Anleo, i publicat a Vida Nueva. Estudia l'impacte de la crisi actual en la societat espanyola. I constatem que els números creixen en negatiu.

” Actualment Espanya és un país malalt”.

Des de la dècada dels 80 fins la meitat d'aquesta hem viscut en un país en creixement econòmic i cultural, amb un apreciable benestar social, i un sòlid prestigi internacional. L'alça sostinguda del nivell de vida ens atorgà una visió optimista per encarar el futur. Des del 2.006 el panorama ha canviat radicalment.

Des de fa uns pocs anys copsem que la il·legalitat s'ha instal·lat en el cor de les democràcies més avançades on milions de ciutadans s'han vist abocats a la zona marginal i a l'exclusió social. Mentre el món financer movent-se en la frontera entre el que és permès i el que no ho és, acumula poder i rendes. Entorn al món financer ha sorgit nombrosos escàndols de corrupció ben coneguts.

La nostra crisi presenta diverses vessants: crisi de democràcia, del capitalisme, de l'Estat de Benestar, de la família, de l'educació, de la jerarquia eclesial. Una que és percebuda com endèmica, en no poder-li entreveure el final.

“Els set pecats capitals són: política sense principis, comerç sense moral, riquesa sense treball, educació sense caràcter, ciència sense humanitat,”

Gandhi

L'IMPACTE DE LA CRISIS EN LES INSTITUCIONS SOCIALS.

S'han debilitat les **Institucions** que havien de protegir-nos com a ciutadans: El **poder judicial** s'ha mostrat ineficaç per aturar la corrupció i els abusos de poder. Els **sindicats** no han aportat solucions per tal d'apaivagar el drama de l'atur. El silenci mantingut per una majoria de la **jerarquia de l'Església** davant la tragèdia de milions d'espanyols causats pels abusos dels amos del diner. La despreocupació de tants **polítics** pel bé comú, la manca de democràcia interna dels mateixos partits i el buidatge d'ideologia aparten del seu compromís molts ciutadans. Un nombre excessiu de polítics, amb sous i privilegis excessius, tampoc ajuden a guanyar afecció política. Malgrat tot, la gent segueix valorant positivament una part dels seus professionals. Per exemple, són mereixedors de la nostra confiança: Bombers(93%), Metges (85%), Cossos de seguretat (76%); en l'extrem oposat trobem els jutges amb solament un (29,5%).

L'impacte en les **Institucions de Benestar**. L'educació, sanitat, Seguretat Social (atur i pensions) i la protecció als dependents són els pilars bàsics de l'estat de Benestar. La retallada de 10.000 milions en Sanitat i Educació, suposa una minva de qualitat. Tanmateix el cost de la crisi en patiment humà es mostra amb tota cruesa quan es toca el tema de la pobresa: 580.000 llars no tenen cap mena d'ingrés (un 34% més que 2.007); un 22% de les llars espanyoles (uns 11,6 milions de persones) viuen per sota del llindar de la pobresa; Augment de famílies desnonades: 58.200 el 2.011, un 22% més que el 2.010.

Educació. Espanya té 1.500.000 d'universitaris, un dels més alts d'Europa. Però hi han punts d'insatisfacció com són l'informe PRISA que situa els nostres escolars per sota de la mitjana en lectura, matemàtiques i ciències, essent 12 punts

per sota del 2.000. o el fracàs escolar a Secundària, amb més del 30% de repeticions. El fracàs inconseqüència de: Despesa insuficient, deficient preparació dels mestres, famílies poc motivadores i amb baix nivell educatiu, incorporació massiva d'immigrants (un 10% del total) etc. L'ampliació dels horaris dels professor i l'augment del nombre d'alumnes per aula pot fer perillar la política d'igualtat i equitat en l'educació, així com l'accés a la Universitat del alumnes amb menys recursos.

La Sanitat, legítim orgull dels espanyols, presenta un accelerat augment dels costos degut a l'envelliment de la població i la cronicitat que aquesta comporta, a més de les exigències dels usuaris i l'augment de preu de medicines i equipaments. La nostra despesa sanitària és una de les més altes d'Europa. Els cost del 2.002 (38.563 milions) ha pujat fins a 70.274 el 2.009. Les retallades han significat: A) L'expulsió del sistema dels immigrants extracomunitaris sense papers. B) El copagament esgraonat del medicaments, també pels pensionistes i malalts crònics(n'estan exempts els aturats sense prestació).

Resulta esfereïdor tenir 1.728.400 llars espanyoles, sense cap membre actiu.

També que tinguem el 52,7 % del joves sense feina.

LA SEURETAT SOCIAL.

El nombre de pensionistes augmenta cada any. Aquest juny arribàvem als 8.986.500. Les autoritats europees han avisat que aquesta partida haurà de replantejar-se a la baixa, cas de plantejar-se el rescat de la nostra economia. El mateix passa amb les prestacions d'atur, també disparades. Ja tenim 5.639.000 de persones sense ocupació. Resulta esfereïdor tenir 1.728.400 llars espanyoles, sense cap membre actiu. També ho és que tinguem el 52,7 % del joves sense feina. La despesa per l'atur, s'accelera amb la crisi.

La llei de la dependència, promulgada el 2.006 reconeix el dret de les persones en situació de dependència a rebre els serveis necessaris. L'any 1.999 teníem 1.400.000 eren dependents, però solament la meitat rebien ajut.

Un dels problemes més visibles de la crisi econòmica ha estat **l'accés a l'habitatge**. Quan als joves se'ls demana pel seu projecte de futur, majoritàriament no tenen resposta. Es mostren desesperançats per no poder accedir a l'habitatge ni al mercat de treball. Sense feina i sense llar no poden formar una família i tenir fills. La permanència dins la llar familiar dels fills més enllà de l'edat prudent o el retorn quan s'han vist desnonats de la pròpia, és un llast per a la normal convivència familiar a més d'una barrera pel creixement demogràfic. La davallada demogràfica és una amenaça de primer orde per al futur del país i per al manteniment de l'Estat de Benestar, doncs són les noves generacions les que paguen aquest.

Davant aquest panorama social quin granet de sorra puc aportar que minvi un xic el sofriment de tants germans en Crist?